

Viljalajikkeiden tautientorjunnasta saatava hyöty puntarissa

Mervi Lindroos, MTT

Virallisissa lajikekokeissa selvitetään uusien peltokasvilajikkeiden viljelyarvoa Suomen eri viljelyvyöhykkeillä. Lajikkeiden viljelyvarmuutta, satoisuutta, tautien esiintymisrunsautta ja laatuominaisuuksia testataan vuosittain useilla koepaikoilla sekä eri maalajeilla.

Virallisissa lajikekokeissa on selvitetty vuodesta 2000 lähtien myös kasvitautien kemiallisen torjunnan tehokkuutta ja sillä saatavaa sadonlisäystä. Torjuntakokeita on tehty ohra, syys- ja kevätvehnä- sekä ruislajikkeilla. Kauran torjuntakoe toteutettiin MTT:n Etelä-Pohjanmaan tutkimusasemalla Ylistarossa ensimmäisen kerran kesällä 2004. Torjuntakokeet sijaitsevat vuosittain kahdella koepaikalla, joiden kasvu- ja sääolosuhteet ovat erilaiset. Tutkimuksissa selviää, miten erilaiset kasvuolot vaikuttavat kasvitautien esiintymiseen ja kemiallisen torjunnan hyödyllisyyteen. Tautien torjuntakokeiden ja virallisten lajikekokeiden tulokset auttavat tekemään viljelysuosituksia eri viljalajeille.

Perimä määrää kestävyuden

Lajikkeen perimä ja taudinaiheuttajan rotu määräävät, kuinka hyvin lajike kestää tauteja. Niinpä sama ohralajike voi jollain seudulla olla altis verkkolaikulle ja jollain toisella taas kestää sitä, jos verkkolaikun rotu on erilainen. Lajikkeiden kestävyys voi murtua, jos taudinaiheuttajat pystyvät muuntumaan. Esimerkiksi uusi, vasta markkinoille tullut, lajike kestää seudulla esiintyvää verkkolaikkurotua, mutta voi olla vuosien päästä altis uudelle muuntuneelle tautirodulle. Viimekädessä kasvupaikan pienilmasto vaikuttaa siihen, paljonko kasvukaudella alttiissa lajikkeissa esiintyy kasvitauteja.

Lisätietoja: mervi.lindroos@mtt.fi
puh. (03) 4188 2555